

**UCHWAŁA NR XI/79/2015
RADY POWIATU BYTOWSKIEGO
z dnia 29 października 2015r.**

w sprawie: rozpatrzenia ponownej skargi na działalność Dyrektora Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Bytowie

Na podstawie art.12 pkt 11 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (j.t. Dz. U. z 2015 r. poz. 1445), w związku z art. 229 pkt 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267 ze zmianami¹) i § 1 uchwały Nr XX/104/2004 Rady Powiatu Bytowskiego z dnia 30 września 2004r. w sprawie organizacji rozpatrywania skarg wniesionych do rady powiatu, po rozpatrzeniu skargi z dnia 21 września 2015r. na Dyrektora Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Bytowie.

uchwała się, co następuje:

§ 1. Uznaje się za bezzasadną skargę z dnia 21 września 2015 r. złożoną przez Panią Małgorzatę Syltak i Panią Bożenę Płotka-Mruk na Dyrektora Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Bytowie Wojciecha Kwaśniewskiego z przyczyn określonych w uzasadnieniu Komisji Rewizyjnej stanowiącym załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Powiatu Bytowskiego zobowiązując go do przekazania odpowiedzi wraz z odpisem niniejszej uchwały.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PRZEWODNICZĄCY
Rady Powiatu Bytowskiego

Andrzej Hrydyła

¹ Zmiany ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 183 i poz. 1195, Dz. U. z 2015 r. poz. 211 i poz. 702.

Uzasadnienie

Dnia 24 września 2015r. do Rady Powiatu Bytowskiego wpłynęła ponowna skarga Małgorzaty Syldatk i Bożeny Płotka-Mruk na działalność Dyrektora Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Bytowie. Zawiera zarzuty, w części podnoszone przez te same osoby: w zawiadomieniu o popełnieniu przestępstwa skierowanym do Prokuratury Rejonowej w Bytowie (13.08.2014r.), w skardze wniesionej do Wojewody Pomorskiego (10.09.2014r.), w tej samej skardze wniesionej za pośrednictwem Wojewody do Rady Powiatu Bytowskiego (12.09.2014r.).

Zarzuty skargi ponownej obejmują: 1) nieprawidłowe odebranie dzieci opiekunowi prawnemu 2) niezgodne z prawem wypisanie rodzin zastępczych z rejestru i niepowiadomienie o tym rodzin, nierzetelność w prowadzeniu dokumentacji rodzin, dokonywanie ich ocen niezgodnie z ustawą, brak wsparcia i pomocy rodzinom 3) mobbing i szantaż stosowany w stosunku do rodzin i pracowników PCPR, fałszowanie dokumentów 4) nierówne traktowanie rodzin 5) bezpodstawne rozwiązanie umów z rodzinami 6) odmawianie zawarcia umów z rodzinami przeszkolonymi przy deficycie rodzin w powiecie 7) oczekiwanie wyciągnięcia konsekwencji w stosunku do dyrektora PCPR na podstawie analogii do sprawy z powiatu kościerskiego

Prokuratura zajęła się sprawami ponowionymi w skardze w części obejmującej: sposób odebrania dzieci, wypisanie rodzin z rejestrów, mobbing i szantaż, fałszowanie dokumentów, rozwiązanie umów z rodzinami. Wojewoda w ramach kontroli w dniach 6-24.10.2014 r., wyjaśniał zarzuty ze skargi w zakresie: sposobu odebrania dzieci, wypisania rodzin z rejestru, prowadzenia dokumentacji rodzin, dokonywania ocen oraz wsparcia dla rodzin.

Rada Powiatu Uchwałą nr XXXIII/294/2014 z 30 października 2014, przekazała skargę bytowskiej Prokuraturze celem wykorzystania.

Komisja Rewizyjna ustaliła co następuje:

W dniu 31.03.2015r. Prokuratura umorzyła śledztwo w sprawie przekroczenia uprawnień przez Dyrektora PCPR w Bytowie, na co strona skarżąca złożyła zażalenie do Sądu. W dniu 17.11.2014r. Wojewoda wydał sprawozdanie z kontroli w trybie uproszczonym wraz z zaleceniami. Do treści ponownej skargi, w piśmie z dnia 8.10. br. odniósł się Dyrektor PCPR.

Po analizie zarzutów i dokumentów z ww. postępowań Prokuratury oraz Wojewody, a także wyjaśnień Dyrektora PCPR, skargę należy uznać za bezzasadną gdyż:

1/ Do odbioru dzieci doszło w warunkach gwarantujących poczucie bezpieczeństwa przy udziale Dyrektora i pracownika PCPR, przedstawicieli przedszkola i szkoły oraz nowej rodziny zastępczej. Ponadto, zarzut nieprawidłowego odebrania dzieci, nie znalazł potwierdzenia w postępowaniu Prokuratury ani w wynikach kontroli Wojewody. Prokurator nie dopatrył się naruszenia prawa karnego w sposobie odebrania dzieci, Wojewoda zaś, odnoszący się w sprawozdaniu z kontroli do tego wątku, nie sformułował w związku z nim żadnego zastrzeżenia.

2/ Wojewoda faktycznie wskazał nieprawidłowość wykreślenia rodzin z rejestru danych. Ustalono, że Dyrektor PCPR podjął jednak taką decyzję w stosunku do Państwa Syldatk 19.11.13 r. na podstawie opinii radcy prawnego, potwierdzonej interpretacją Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej z 29.11.2013 r., a w stosunku do państwa Płotka-Mruk na podstawie powyższych opinii, dnia 8.09.2014 r. Po interwencji rodzin u Starosty w tej sprawie, podjęto działania wyjaśniające. Starosta zlecił analizę prawną zagadnienia. Po wyjaśnieniu zwrócono uwagę Dyrektorowi, iż wykreślenie rodzin z rejestru było nieuprawnione. Zaznaczyć należy, iż w lipcu 2014 r., również z Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej wyszła interpretacja, tym razem odbierająca możliwość

wykreślania rodzin z rejestru. Po otrzymaniu stanowiska Starosty, Dyrektor we wrześniu 2014r. przywrócił dane rodzin do rejestru. Dnia 30.09.2014 r. jedna ze skarżących rodzin potwierdziła to w piśmie do Starosty: „Po interwencji ponownie wpisał nas do rejestru osób...”. Jedynym uchybieniem w tym zakresie, na które zwrócił uwagę Wojewoda w sprawozdaniu z kontroli był fakt, iż Dyrektor PCPR w trybie kpa nie powiadomił rodzin o przywróceniu ich danych do rejestru rodzin zastępczych. Kierowanie tego zarzutu, w rok po jego wyjaśnieniu i uznaniu tego faktu przez skarżących za wyjaśniony, jest bezprzedmiotowe.

Dodać należy, iż Prokuratura powołując się na odmienną interpretacyjną Ministerstwa, odrzuciła powyższy wątek jako przedmiot zarzutu.

Przytoczone przez skarżących fragmenty sprawozdania z kontroli Wojewody w kwestii jakości dokumentacji, dokonywanych ocen oraz wsparcia rodzin są faktycznie elementami wniosków z kontroli. Sposób przedstawienia ich w skardze poprzez wyrwane z kontekstu fragmenty wniosków Wojewody, deformuje znacząco obraz sprawozdania. Kompletnie wnioski z kontroli, w większości nie pokrywają się wprost z zarzutami skarżących. Np. w skardze: „brak podstaw prawnych do działalności PCPR”; w sprawozdaniu z kontroli: „Brak podstaw prawnych do sprawowania przez PCPR nadzoru nad placówkami opiekuńczo-wychowawczymi, wpisanego w regulaminie organizacyjnym”. Sprawozdanie Wojewody kończy się 9 zaleceniami dla Dyrektora PCPR, w całości przez Dyrektora wykonanymi.

Kontrolujący nie podważył jednak ostatecznie ważności decyzji PCPR w sprawie rodzin, nie wskazał w zaleceniach na konieczność ich zmian. Choćby w zakresie negatywnych ich ocen, pomimo, że za nieprawidłowy uznał czas ich dokonania. Nie stwierdził też „istotnych uchybień” w działalności PCPR, w myśl art. 197d Ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej. Stwierdzając „istotne uchybienia” Wojewoda musiałby zawiadomić o nich m.in. powiat, który z kolei musiałby podjąć zdecydowane działania. Takiego zawiadomienia jednak Wojewoda nie złożył.

4/ Organem upoważnionym i posiadającym środki prawne do zbadania zasadności podniesionych w skardze zarzutów mobbingu i szantażu stosowanych rzekomo przez Dyrektora względem rodzin i pracowników PCPR oraz fałszowania dokumentów była Prokuratura. W toku postępowania organ ten oddalił zarzuty, uzasadniając m.in., że osoby wskazane w charakterze świadków nie potwierdziły ich.

5/ Nie może znaleźć uznania zarzut nierównego traktowania rodzin zastępczych. Podana analogia pomiędzy skarżącą rodziną Państwa Syldatk, a wskazaną przez nią rodziną N, sugeruje dyskryminację pierwszej z wymienionych. Jednak w przypadku rodziny N, sąd dysponując opinią Regionalnego Ośrodka Diagnostyczno-Konsultacyjnego, która przez skarżących została określona mianem „szokującej”, nie uznał konieczności zastosowania zabezpieczenia, poprzez umieszczenie dzieci na czas postępowania w innej rodzinie zastępczej. Co więcej postanowieniem z 9.10.2015 r. zadecydował o pozostaniu dzieci w rodzinie N., nie stwierdzając podstaw do zmiany i rozwiązania rodziny zastępczej Państwa N dla tych dzieci. W przypadku rodziny skarżącej, Sąd po otrzymaniu informacji z zarzutami w stosunku do niej, postanowił – na czas postępowania - o umieszczeniu dzieci w innej rodzinie, a po kompleksowym zbadaniu sprawy wydał decyzję o rozwiązaniu rodziny dla tych dzieci.

Bytowski PCPR wskazuje ponadto na własne ustalenia co do sposobu wywiązywania się z obowiązków przez porównane rodziny: w rodzinie N rodzice zastępczy są chętni do współpracy, podnoszą kompetencje wychowawcze, w razie wątpliwości kontaktują się z psychologiem, żaden z zespołu ds. okresowej oceny sytuacji dzieci nie zgłaszał zastrzeżeń co do funkcjonowania rodziny.

W przypadku rodziny skarżącej, PCPR wskazuje na nieodpowiednie wywiązywanie się z funkcji rodziny co znajduje odzwierciedlenie w dokumentacji.

6/ Powyższe stanowi jednocześnie uzasadnienie dla odrzucenia zarzutu bezpodstawnego wypowiedzenia umów rodzinom. Decyzja Dyrektora wynikała bowiem z negatywnych ocen pracy obu rodzin skarżących. Także w tej sprawie Prokuratura nie dopatrzyła się przekroczenia uprawnień przez Dyrektora, a Wojewoda zalecił jedynie, aby w przypadku rozwiązania umów w rejestrze danych „odnotować ten fakt podając przyczyny, podstawę i datę rozwiązania umowy”.

7/ Z oczywistych względów nie sposób ustosunkować się do oczekiwania wyciągnięcia konsekwencji w stosunku do Dyrektora PCPR, sformułowanego na zasadzie analogii z sytuacją z powiatu kościerskiego, na podstawie informacji uzyskanych w mediach.

Z powyższych przyczyn Komisja Rewizyjna wnosi o uznanie skargi za bezzasadną.

PRZEWODNICZĄCY
KOMISJI REWIZYJNEJ
Tomasz Łącki